

„Soča“ izhaja vsak petek in velja za pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“, in na starem trgu. — V Trstu v tobakarnici „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“ na Korenjev v Stična - vi hiši št. 10 II. nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri uredništvu.

Denašnje štev. „Soče“ smo razposlali še vsem dosedanjim naročnikom. Prihodnje številke pošljemo samo tistim, ki se naroče, in zvestim naročnikom, ki so o svojem času naročnino pošteno plačevali. Gospodje, ki ne želé več sprejemati našega lista, naj blagovolé to številko poslati nazaj, drugače jih bomo všteli med naše naročnike.

Vsem onim pa, ki niso še plačali letošnje naročnine, naj podvižejo z naročnino, da jim ne ustavimo lista, in da nam ne bo treba napravljati drugih nevšečnosti. Srečno novo leto!

OPRAVNIŠTVO „SOČE“.

Srečno novo leto!

Denašnji dan drugi narodi ne odrekajo več Slovonom enakovrstnih duševnih močij in zmožnosti, in vsled mogočnega števila jih slikajo celó kot velikansk strah ostali kulturni Evropi. Hočejo pa na tihem in očitno ta strah zmanjšati, ker se zanašajo na obče slovanske slabosti. V največji meri poštevedajo zgodovinsko needinost, ki je od nekedaj vladala med Slovani. Drugi narodi mislijo, da je slovanskemu plemenu prirrojena ta pogubna lastnost. V resnici so tudi v sedanji dobi razmere med posameznimi slovanskimi vejami take, da se jih sovražniki slovanski kar veselé. Poljak sovraži Rusa, Rus je bil nasproti Poljakom mlačen in zares tudi preneusmiljen na mnogo stranj. Poljak se pa zaradi tega ni poboljšal proti svojemu sosedu Malorusu. Avstrijski Poljak ni veliko boljši proti Rutencem, nego je Nemeec proti Slovencu. Tudi Čeh ni rad gledal na samostojni razvoj Slovaka; zdaj ga morda obžaluje, ko zdihuje pod madjarskim neznošnim jarmom.

Na Jugu se naglo vzdiguje Hrvat; sreča in junaštvo pa ga rada zaslepi proti bratu Srbu. Še zdaj se rada ne vidita ta dva najsorodniša sosedu. In še Slovenca, ki je uboga reva, je začel Hrvat ljubiti samo zaradi, če tudi ne krive hegemonije, kakor ga zaradi prvenstva rad prekršča v identičnega in samo geografsko različnega brata.

Slovenci so se pa še celó v novejšem času radi razdruževali po pokrajinah, kakor da bi jim bila politična in zgodovinska sila prav storila, da jih je raz-

kosala. Kranjec, ker je razmerno močnejši in trdnejši, je gledal ponosno, če ne ošabno na Štajerca in Primorca, vsi skup so pa Korošca zanemarjali.

Take prikazni in razmere niso vesele, kolikor manj še zdaj niso zatrite ne pri Slovanih in popolnem tudi pri Slovencih ue. Veselje vzbujajo samo v sovražnih tujcih.

Kdor meni, da se Slovani v medsebojnih prepirih in praskah samo vzbujajo in krepé, ne pomisli, da ima Slovan zunanjih in naravnih nasprotnih sil dovolj, katere ga silijo lastne moči ne samo vzbujati, ampak tudi napenjati in slabiti. Slovonom tedaj ne ostajajo moči za medsebojno premagovanje, krhanje in slabljenje, veseli in zadovoljni morajo biti, ako v obče še kaj moči ohranijo za medsebojno plemenito in zgodovinsko častno — tekmovanje in napredovanje.

Mi ne verujemo, da bi se v slovanski krvi pretakala moč needinosti. Slovan je pokazoval preveč v vseh zgodovinskih dobah ljubezen do mirnih in stalnih selič, do mirnega in miroljubnega kmetovanja. Preveč milobe in mehkoje je izobrazil Slovan v svojem jeziku, in preveč se kaže v obče mirnost slovanskega značaja, kakor da bi hudobni duh needinosti v njem kot neodstranljiv gospodoval za veke. Krive poti vodnikov, krivo hrepenenje po enako krivo razumljeni časti in gospodovalnosti so vtisnila zgodovinske madeže needinosti do denašnjega dne v slovanske narode. Iste moči pa, ki so slovansko pleme zapeljevale tolikokrat v zgodovini, nam je porabiti v bodočnosti na poti medsebojnega dotekanja in pretekanja gledé na kulturno napredovanje. Hrepenenje po prvenstvu nam je v našo žalost in nesrečo zgodovina zabeležila, ker so razne slovanske veje svojo čast dozezale s podjarmljevanjem krvnih bratov. Hrepenenje naj kot sila in nagon ostane, pa samo v namen podjarmljenja natornih zadržkov in vsakovrstnih krivičnih in sovražnih zaprek. S takimi zavirami se nam je bojevati, in take nasprotné sile nam je premagovati. Po tem principu imamo dela za stoletja dovolj, in ne bomo delali drugim narodom v pogubo in sebi ne v nesrečo in nečast.

Zunanje zavire in sovražne moči nam nasprotujeje povsod bistveno z enako mogočnostjo in silovitostjo. Ta enakost nasprotij vstvari v nas enakost bojev in vstvari v nas — dose-daj nepokazano in nedokazano pravo skupno slovansko narodno — edinost, kakoršne še svet videl ni, in kakoršne zaradi notranje plemenitosti se tudi sva-

tu bati ne bo. Edinosti, oprte na tak princip, želimo zlasti tudi Slovencem na znotraj v vseh oddelkih potrebnega delovanja. S to principijalno označeno edinostjo želimo vsem Slovonom in Slovencem vseh pokrajin srečno novo leto!

Dopisi.

Iz Gorice. (Izv. dop.) (O življenji naših gimnazijalcev.) Ni dolgo kar sem čital nekaj o gimnaziji v Vašem dragem listu. Posebno pa me je zbudila stvar, da se je število dijakov pomnožilo, a da je vendar gimnazija nekako mrtva. Hočem pa navesti nekoliko vzrokov tega duhomornega stanja naše gimnazije. — Nekodaj so bili dijaki posebna „kasta“ v našem mestu; sloga jih je nadvladovala; niso se bratili toliko z mestjani, ker so imeli svoja dijaška prava, katere so znali dobro varovati. A sedaj ko se je začelo zabranjati vsako najmanjše dijaško veselje, vsaka še tako mala zabava, prisiljeni so onih iskati med ljudstvom mestnim, vanje pomešati se, da jih ne uhiti zabranjevalna roka. Tako pa morajo se le posamezni zabavljati (pa kako!) S tem je podrt vsaka sloga, ker so porasli privatni interesi, v katere dijaki zaidejo s tem počenjanjem. Ako pogledamo dalje, kako se je z našim materinskim jezikom godilo zadnja leta, priznati moramo, da mladi krvi, ki nima še trdnega značaja, ki se lahko še obrne, mora izginiti ljubezen in napor do materinskega jezika. Vrh tega pa tlači še celo gimnazijo oni nemški duh katerega se človek v gimnaziji tako nalazi, da je treba truda, predno se ga očisti. Začel se je pa tudi razprostirati na naši gimnaziji duh pomenčevanja*; ne sicer še očitno, ker je predaleč od svojega „rajha“; ali tako pri raznih priložnostih. Le nekoliko vzgledov. Ko so se lansko leto pevci pritožili o pomanjkanju napevov, se je gosp. vodja gimnazijski potrudil, da je dobil vsoto za nakupovanje napevov (dal je vsoto menda dež. šolski svet); a kaj smo dobili? Za okoli 80 gl. samih nemških napevov, slovenskega ali italijanskega niti enega. Akoravno je bila med štiridesetimi pevci le četvorica Lahov in nijeden Nemeec. Hvala gospodu pevovodju, da se je sam trudil, ter donesel slovenskih napevov svojih in čitalniških. — Ko smo v osmej šoli čitali Tacita ter dolazili do one vojaške vstaje na Kranjskem, ni dotični gosp. profesor hotel stvari razlagati (morebiti da ne bi zvedeli kaj o naši ljubi domovini iz starih časov); preskočili smo toraj nekoliko poglavij ter marširali na nemško Rajno. Dotični gsp. prof. je zato spustil ona poglavja, „weil es sich nur um einen Militäraufstand handelte.“ Rekel je toraj: „Gehen wir hinauf zum Rhein.“ Ko smo prišli toraj k Rajni, kaj je bilo? Nič drugega nismo čitali celi drugi tečaj, ko o vojaških vstajah ob Rajni. Sodite! — Nekodaj so smeli dijaki obiskovati čitalniške veselice, da celo sodelovati so pomagali, a sedaj je to zabranjeno. Vzrok temu je zamrla kolegialnost med dijaci in slov. profesorji, kateri se morebiti sramujejo kretati se pred svojimi podložnimi. Ni li morda bilo oni pot lepše, ko je dijak gledal svojega profesorja, kako se trudi in poganja za slovensko reč? Ni morda sam dijak veliko zajemal iz vira domovinske ljubezni in materinega jezika? Čemu bi se sramoval učenik? On je lahko sodelovalec, kakor vsak drugi; razmere odvisnosti tu pojenjajo, a vsoli zopet veljajo. Morebiti je pa vzrok kje drugod. Morda se hoče zabranjati čut narodnosti od kake druge strani. Če bi bilo temu tako, kaj bi se moglo reči zlega o predstavah? Če so nemški profesorji svetovali, naj se obiskujejo Fürstovi igrokazi, mogli bi se temveč čitalniški obiskovati; kajti mnogi oni bili so škandalozni, kakoršnih sloveska dramatika niti ne pozna. Sapienti sat.

Kaj je treba toraj storiti, da se naša mladina

LISTEK.

NOVOLETNICA.

Moli in delaj.

1. Al milša bode, ali bo temnela
Osoda nam na časov novej poti,
Al srečati nam bo nezdgod krdele,
Ki tepla se dozda naš rod v besnoti,
Al hujšim jezam, novim še do cela
Al bližamo se clo osod dobroti,
Kdo ve? — Nerešeno vse to počiva
In, umu se rogáje, v tmi se skriva.
2. Na lica marsiktera solza kaže,
Ko Davor z divjim hrupom zaropče,
In ljudstvo zoper ljudstvo z mečem plane.
Tedaj dolina zahrumi in stoče:
Tu mater zapékó grozivne rane,
Zapuščena nevesta tam se joče
Gorje! . . . A hujša šiba je njegova,
Ko za krivice se jezi Jehova.
3. Ko rod ljudi v vsem srdú kaznováje,
V njih mest vrhé visokoslemenate
Zaganja bliske tja in polomaje,
In jezne elemente kliče v svate:
Iz temnih šatorov zdaj hribe maje,

Odpira strašne toke, še neznete,
Zdaj mesta z njimi in vasi zalije,
Zdaj z grozno roko zemlji drob prerije.

4. Verjemite, to duh je, ki se javi,
In tisti je, ki gor v svetovih sije;
Le da, ko bitje v najčistejši slavi,
Svari, kaznuje zdaj, zdaj srečo lije.
Verjemite: On je, ki po planjavi
Neskončnega zvezdišča radost pije,
In ki, dokler ta svet ne mine,
Molitev terja luo blage čine.
5. A kakor vspeha ni brez blagoslova,
Tako brez tvornosti ni nade mile,
Da kdaj — in to prikazen pač ni nova,
Stvari bi naše revam se izvile,
In sceršnji upi hiše so brez krova.
Zato moči vprezimo tudi čile,
In kar oboje, da bo prav zvenelo,
Molitev bodi geslo nam in delo.
6. Ker, bratje mili, prid in delo
Sezidala sta Rim, bl-ščivo mesto;
Zato nikar rok križem, ampak delo
Spoštujmo v boljše dni ko pravo cesto.
Tedaj na noge, k višku, in veselo
Marljivost oklenimo ko nevesto,
Ker sreči od obroka do obroka
Sovražnik hujši ni ko lena roka. . .

Mestoselekaj J. Z.

* Kakó to? Pomenčevanje je smerom hijo, sem bližaj jaz. Jože, staro.

iz tega zaspanega stanja, katero jo tlači v obliki slovenščine? Pomoč mora priti od zgoraj. Slovenski profesorji naj se združijo, ter skrbno varujejo jo vsacih nemških napadov. Svetujejo in priporočajo naj ji dobre knjige, terjajo naj, da se nakupijo **) slovenske knjige v šolsko knjižnico, ktera nima razun nekoliko večernic družbe sv. Mohora skoro nič slovenskega. Vi pa, dijaci poslušajte Vaše slov. profesorje, zjedinite se in delajte, da bote kedaj buditelji naroda, kajti Vi ste up za prihodnost. Bodite pošteni in iskreni rodoljubi, takó zna nasiati up, da bude naša gimnazija še kaklega moža rodila!

Izpitani gimnazijec.

V Šempetru, 28. dec. (Izv. dop.) (Grofovska družina Coronini-jeva in Šempetarci.) Ni je plemenite družine daleč na okrog, to smelo trdim, ki bi pri priprostemu ljudstvu tako spoštovana, priljubljena in ljubljena bila, kakor je v pravem pomenu plemenitstva družina grofov Coronini-jev tukaj v Šempetru. In zakaj to? — Kmečko ljudstvo, dasi še na nizkej stopinji omike, ima pa zdrave, nepokvarjene naravne čute, njihovo srce je zelo občutljivo za dobrohotnost, dobroželjnost, ljubezen, sosebno če mu take ljubeznivosti prihajajo od visoko postavljenih oseb. Naj mi kdo navede tukaj v naših krajih drugo plemenito družino, ki bi s kmečkim ljudstvom toliko občevala, ki bi z njim tako vljudna bila, kakor tukajšnja plemenita družina grofov Coronini-jev? Sosebno vljudnosti in priljubnosti Njih Ekscelence, sedaj njega načelnika družine, ne more nikdor prehaliti; znana, in priznana je v naj viših krogih, kakor priprostemu ljudstvu. Take plemenite lastnosti in kreposti težlahtne družine pa tudi zna tukajšnje ljudstvo ceniti, zato se vdeležuje sosebno znamenitih dogodob te družine, ter izrazaže po svoje čute žalosti in veselja. Žalovala je z žalostno družino cela občina letos o smrti Njih Ekscelence raj. g. grofa Ivana, a sedaj se pa raduje, da so presvtili cesar sinu njegovemu še v tem letu enako visoko čast tajnega svetovalca podelili.

Vesela novica: „naš gospod grof so povišani“ (ljudski izraz) se je bliskoma po celi fari razširila, postala dnevna govorica, občinski podžupan jim je precej telegrafično v imenu občine čestital, druge odlične osebe so to tudi pismeno storile.

Vselej veselo pričakujemo povratek visocega gos-poda k domačemu ognjišču, a to pot smo se tem više radovali, ko smo za gotovo zvedeli, kdaj se povrnejo iz Beča med nas. Da bi plemenitemu gospodu svojo ljubezen, vdanost in radost izrazili, smo ga hoteli, kolikor mogoče slovesno sprejeti. V petek pred. poludne so uže vihrale zastave po prijaznem Šempetru, sosebno tri velike cesarske na dveh hišah g. Gr., ena deželna na gostilni „pri Tomažu“, ena na vaški lipi pred cerkvijo, druga v visocem zvoniku. Veseli smo pričakovali poludan. Četr ure po poludne naznani nam veselo pritkovanje zvonov in topičev grom prihoda Njih Ekscelence, nam je pa bilo pri srcu tako, kakor je pridnim otrokom o prihodu ljubega očeta iz daljave v hišo domačo. Ob truh so blagovolili Njih Prevzišenost sprejeti občinske odbornike, ki so želeli „in corpore“ jih pozdraviti in čestitati k visocemu odkikovanju po presvitlem caru. Ko vstopijo preljubljeni gospod med zbrane odbornike, se vsem veselje zažari na obrazih. Po medsebojnem pozdravu jih g. dekan blezo takole nagovorè: Prevzišeni gospod! Z veseljem in ginjenim srcem Vas pozdravljamo v svoji sredi ter iskreno čestitamo k visokej Vam podeljeni časti. Mi smo ponosni in se srečne štejemó, da Vas imamo med seboj, da Vi po svoji krog in krog znani vljudnosti in dobrotljivosti blagovolite naši majhni občini županovati, v tem ko Vas je zaupanje avstrijskih narodov povzdignilo na predsedniški sedež državnega zbora in avstrijskih delegacij.

Zato Vašo vljudnost, katero Vam visoka čast kot plemenitemu značaju le pomnožuje, se Vam srčno zahvaljujemo, ter se po dolžnosti priporočujemo Vašej nadaljnjej naklonjenosti in ljubezni. Živijo! tajni svetovalec presvitlega cara, predsednik dveh zbornic, naš blagi vrli župan, naš dragi ljubi občinar (živahni trikratni živijo odbora.)

Prijazno in ljubeznjivo se nam zahvalijo visoki gospod v mitem našem slovenskem jeziku ter zagotavljajo, da nas bodo tudi dalje radi imeli, in da hočejo vedno nam svojo dobrohotnost ohranjovati. — Potem so veleli nam vvesti se okoli okrogle mize, da smo z dobro domačo staro kapljico zvezó vzajemne ljubezni potrdili, po domače o domačih rečeh se pogovarjali. Napili smo njema in njegovi blagi družini zdravico, ter se pravi zadovoljni in veseli poslovili.

Zvečer je bil Šempetar razsvitljen, vbrani zvonovi se veselo glasili, topiči grmeli, v visocem cerkvenem stolpu se zažigali umetni ognji, ki so se v raznih krasnih harvah daleč okrog svetili.

Tako časti kmečko ljudstvo zares plemenito dru-

žino gosposko, tako čislajo in ljubijo Šempetarci svojega veljaka, slavnega rojaka avstrijskega.

En odbornik.

Iz Bovca, 28. dec. (Izv. dop.) Nekaterim tukaj ni ljubo, da se iz naših hribov kaj piše. Oni vedno želijo, kar se med hribi zgodi, naj tudi med njimi ostane. Vendar se perdrznem grešiti zoper ta princip, ki bode vedno le idejalen ostal, in od tukajšnje čitalnice nekaj naznaniti. Dne, 27. dec. je bila občna seja, katero je naš predsednik s slavnostnim govorom začel, razlagajoč delovanje društva v že preteklem letu. Spominjal je na ude, ki so v tem letu bovško zapustili, posebno pa na prečast. g. A. Leban, ki je tukaj živel toliko let kot pravi prijatelj in veseli tovariš. Spoštovan je bil od vseh.

V odbor so bili izvoljeni sledeči gospodje: Sorč Alojzij za predsednika; Bratina Kristjan, Durjava Anton, Kenda Anton, Mavrer Matija, Mlekuš Tomaž, Stres Anton, Šinek Rajm., Šulin Anton za odbornike. Časniki bodo naročeni: Tribüne, Vaterland, Sl. Narod, Slovenec, Edinost, Soča, Kres, Ljubl. Zvon, Novice. — Med častne ude je bil imenovan p. č. g. dekan P. Kobal.

K zgodovini tega društva je le omeniti vredno, da v začetku tega leta je tukajšnji gospod sodnik posredoval, da se temu društvu napis premeni, kar se mu pa ni moglo ustreči, že zavoljo hvalečnosti proti utemeljitelju čitalnice, gosp. Kobalu.

Veliko se je govorilo med letom tudi o združenji sé „Schützenbund-om“, pa dosedaj so se izkazali ti izrazi le kot „pia desideria“. — Pa kar si naš sodnik dene v glavo, hoče tudi doseči. Stanoviten je bil vedno v svojih principih. V tej zadevi vso čast njemu.

Upamo pa vedno, da se nekateri enkrat preobrnejo in sprevidijo, da čitalnica nima nobenega dražilnega namena. Sramota ni nobena s krivega pota vračati se na pravi. To ni nobena nestanovitnost več, to je krepkost vsled boljšega razuma, in je vsakemu na čast.

Dolžnost patriotična vsacega je, izpoznati se za materinski jezik. Vsak narodnjak želi le, da se pridobi ljubezen do domačega jezika in spoštuje druge. Ta ljubezen se je med Bovčani komaj probudila. Zdaj pa je treba, da jih kdo prime za desno, pa vodi po mučeniški stezi narodnega življenja. In ravno na to se je gledalo do sedaj, da bi tržani ostali brez pravega vodnika.

Veliko jih je tudi, ki menijo, da obiskovanje bralnega društva ne da nobene koristi. Tak nasprotuje duhu današnje dobe, v kateri vsak, kolikor mu je mogoče, za svetlobo gine in hrepeni. Takim je le to reči: Kdor ne čita, spi; — in kdor čitanje zapušča, ta hoče zadremati in zopet zaspati.

Komen, 25. dec. (Izv. dop.) (Dr. Kodermatz. Čitalnica. — Starešinstvo.) Dne 23. t. m. vzela je nemila smrt nam spoštovanega ter ljubljenega c. kr. sodnijskega pristava dr. Ivana Kodermatz-a in ga po dolgej boleznii preselila na uni svet. Ranjki je bil oče štirih otrok in komaj 42 let star, blaga duša, delaven in, dasiravno italijanske narodnosti, je vendar štoval narod naš, ter se našega jezika pridno učil, dobro vedoč, da mu je med slovenskim svetom neohodno potreben. Da je ranjki spošteval naš jezik, priča že to, da je svojega sina na goriškem gimnaziji uvrstil med Slovence.

Preminuli blagi gospod doktor bil je spoštovan med občinstvom, in posebno narodna inteligenca čuti britko ujeza zgubo, kajti z njim je zgubila miroljubivega neustrankarskega uradnika, ki je bil tudi pri vsakej zabavi bodisi narodnem podjetju, ali ko je šlo za carsko hišo, prvi aranžer. Da je bil ranjki res obče spoštovan med prebivalstvom brez razločka, dokazal nam je lep pogreb, ki se sme za Komen imenovati „sijajen“. Godba je svirala žalostinke, in komenski pevci so mu iz hvalečnosti kot prijatelju slov. petja in podporniku, zapeli tužno „Blagor mu.“ Zamrli ostal bode vsem občinarjem v blagem spominu. Miren počitek mu bodi! — Zeleti bi bilo, da bi ga tudi marsikateri drugi uradniki gledé miroljubja in nepristranosti posnemali!

Kakor je bilo v Vašem cenjenem listu že poročano, ustanovila se je v Komnu čitalnica. Začasni odbor poslal je pravila glavarstvu, da bi jih predložil sl. namestništvu, pa že pri glavarstvu ni bilo sreče; kajti vrnilo nam jih je ono z opombo, da moramo navesti sedež društva. Se vé, da je bil to le jalov izgovor, kajti prepisana so bila popolnoma iz onih sezanske čitalnice. Drugič so jih odposlali, in vsak dan pričakujemo vesti, da bodo potrjene; če nas pa še enkrat s kako pomanjkljivostjo zavrnejo, vržemo se na kolena, in prosili bomo preponižuo, če nam nočejo dovoliti narodne čitalnice, da bi nam dali vsaj kako „Liedertafel“, in videli bomo, kaj porekó. — Jaz prav za gotovo vem, da Vas bode, g. urednik, zelo veselilo, če Vam povem, da z nemščino v ljudskejši šoli vrlo dobro napredujemo. Čujte! Komaj eu mesec kar so jo kot obligate n predmet uvedli, in že govore otroci med seboj čisto nemščino, da, slovenščino so

skorej, da ne pozabili, vse že gra na „dajčpohrusten“; ah! kaj se Vam zdi, g. urednik, ko bi to čula kaka eksclenca, kar na srce bi te čisto ponemčene pijonirje pritisnila?!

V kratkem bode volitev župana za Komen. In dasiravno nimamo nič proti sedanjemu županu, upamo, da bodo starešine znali rešiti čast malega Pariza ter volili župana, narodnega in tacega, ki mu bode več mar občinsko blagostanje, nego večne intrige v našem starešinstvu. V starešinstvo voljene so mlade, čile moči, ki bodo delale gotovo čast našej županiji. Z novim letom želimo, da bi se vrnil blagodejen mir v občino in v to Bog pomozil!

Š.

Sé Žage, 29. dec. (Izv. dop.) Kedor pozna bovško kritje hiš, čutil se ne bode, da ogenj pri naj manjem vetru lahko celo vas vpepelji. Hiše Vam krijó, skoro edino v deskami in zelo strmó, da jih ne bi vdrl debeli sneg. V visoko podstrešje spravljajo sena, drv in enake šare.

Ravno sem si hotel 28. t. m. krulčii želodec zvečer vtisiti, kar mi zadoni beseda „ogenj“ na uho. Silni plamen in kad po celej dolini naznanil je vaščanom, da preti nevarnost. V četr ure bili so vrli Srpeničanje s svojo spretno in kaj krepko gasilnico na pogorišči, s kakoršno se more ponášati le malo-katera občina. Gorelo je podstrešje se senom in prav z deskami natlačeno. Hvala vrlim Srpeničanom in Zagarjem, da so bili koj pripravljeni! Srčna hvala tudi 1 1/2 ure oddaljenim nam Bovčanom, da so v pol uri bili uže tu. Rešilo se je z največjim trudom vendar spodnje hišje revne vdove in matere otročičev. Nevarnost bila je res velika, kajti le 2 sežnja od ognja stoji kozolec veleposestnika Zagorja, s suho slamo natlačen, katerega se druga hiša drži; na drugej strani pa komaj seženj odstranjena z deskami krita hiša. Hvala Bogu! da je imel Neptun svoje vetrove v mehu, kajti drugače bi bila nevarnost celej vasi največja. Kako je ogenj nastal, nikdor ne ve.

Šasam pa Vas, Srpeničanje, ki imate tako izvrstno gasilko, kje bi Vi vode zajemali v enakej nesreči? Ena iskra Vam lahko vpepelji celo vas, česar Vas Bog obvaruj.

Z Dunaja, 27. dec. (Izv. dop.) Po razburjeni seji državnega zbora poslanske zbornice imela je še gosposka zbornica neke seje. V poslednji seji je tudi gosposka zbornica dovolila pobiranje davkov za prve tri mesece prihodnjega leta, vendar pa je oče februar-ske ustave, vitez Schmerling, centralist od pete do glave, porabil priliko, da je izrekel v imenu ustaverne večine gosposke zbornice sedanjemu ministerstvu jasno nezaupnico. Pa tudi ta izjava je le vdarec po zraku in ne bo imela zaželenega uspeha, ker vse na to kaže, da stoji grof Taaffe prav na trdnih nogah sloné na kompaktni večini poslanske zbornice in na neomejenem zaupanju presvitlega cesarja in celega cesarjevega dvora. Pač pa pravijo zrelí politikarji, da je bil ta Schmerlingov govor zadnja l a b u d o v a pesem, in da ne bo imel več prilike prihodnjé govoriti v imenu večine, ker znamenja vsa kažejo na to, da se bo gosposka zbornica pomnožila za toliko zmernih udov, da zadobi desnica večino tudi v gosposki zbornici.

Ako premišljujemo postopanje levice v državnem zboru, pridemo do sklepa, da je bilo ravnanje ustavovercev v državnem zboru in zunaj na to obrnjeno, da bi sedanjo ministerstvo vrgli in prišli sami zopet na krmilo. V ta namen so bili sklicali tolikov strankarskih shodov — parteitage — da bi dokazali vznemirjenje vsega nemškega ljudstva in njegovo nezaupanje do sedanje vlade; to pa jim je sijajno spodeltelo, ker za take shode dunajsko prebivalstvo ni čisto nič maralo in je še v posebnem shodu dalo jasno nezaupnico ustavovercem. Potem: so poskušali ustavoverci razrušiti večino desnice v poslanski zbornici, in za to so porabili uredjenje novega zemljišnega davka, vsled katerega bi bile zaalpinske nemške dežele z davkom preobložene v primeri Galicije. Ali je kaj na tem ali ne, se bo še le po končanem operatu pokazalo; da je pa vsa stvar pretirana, posnema se že iz tega, da je v zgornji Avstriji novin naraslo za dvestotisuč oral, na Štajerskem pa za devetdeset tisuč. Te zemljiščne premembe povišajo naravno čiste dohodke zemljišč, in ako se davek naloži na čisti dohodek, mora se tudi davek zvišati v primeri zvišanih dohodkov. Da pa v tem ni še nobene krivice, vsak lahko razvidi. To zvijačo ustavovercev so spoznali tudi poslanci alpijskih dežel in se niso dali zapeljati, marveč so trdno stali pri desnici, in toraj je spodeltel tudi ta maneuer ustavovercem. Ostal jim je še tretji maneuer: vreči se z vso strastjo na ministerstvo, če mogoče ga razdvojiti in mu dokazati nezaupnico s tem, da bi se odreklo dovoljenje pobiranja davkov za prvi kvartal prihodnjega leta, in pa da bi se zvrgele volikega posestva gornje Avstrije. Tudi ta maneuer pa je ostal brez uspeha, ker se ministerstvo ni dalo strahovati, in ker je desnica trdno stala na strani vlade. Ti nesrečni maneuri ustavovercev pojasnujejo vzroke njih razkačenosti, srditosti in breztaktnosti v poslednji seji poslanske zbornice. Ravno to nespodobno ob-

**) Nekedaj so pa gimnazijalci tudi sami naročevali se na lepo slovensko berilo, katero je pokojni Janežič izdal. Zdaj se zopet ponuja lepa prilika za enaka naročevanje in še za primernišje znanstveno gradivo. Drugod so srednješolci živi in čvrsti; ali hočejo samo goriški zastajati? Uf,

našanje ustavovercev je pa odprlo oči grafu Taaffe-ju in mu sijajno dokazalo, da porazumljenje in sprava z ustavoverci je nemogoča, in zatoraj je naravno, da se mora on sedaj odločno naslanjati na desnico poslanske zbornice in za to skrbeti, da zadobi desnica in vlada večino tudi v gosposki zbornici, ker le tako bo mogoče uspešno delati za blagor narodov in države.

Politični pregled.

Državni zbor bo imel zopet svojo prvo sejo 18. januarja. Levičarji preté izstopiti iz drž. zbora, ker jim je ušlo upanje gospodarstva po vodi. Tako žuganje pa ne bo imelo hudih nasledkov, ker merodajni krogi spoznujejo in celó največji notranji in zunanji prijatelji ustavovercev pripoznavajo, da stranka s takim obnašanjem in postopanjem ni več sposobna za vladanje. Avtonomistni večini pa se ne more nič zgoditi, in si vedno več privržencev pridobi, ker jo je volja zaresno skrbeti za ljudske potrebe in povsod postopati zmerno po poti pravičnosti in poštenosti. Boji se bodo gotovo še vrstili, če ne v parlamentu, pa toliko bolj po ustavoverških časnikih, ki so vsi pod židovsko oblastjo, in ker judje imajo največjo podporo od nemško-nacionalne stranke.

Škof Strosmajer, ki se je bil papežu posebe pismeno zahvalil za encikliko o Cirilu in Metodu, je dobil po kardinalu Nini lep odgovor v posebnem pismu. V njem želi papež razširjenje katoliške vere med Slovani, „kateri imajo za bodočnost ne samo v Evropi, temuč tudi v Aziji veliko in imenitno nalogo.“

Hrvatje dobé vendar po dolgem pogajanju vojaško granico. Madjari so se obotavljali, cesar je pa odločil. S to pridobitvijo se mora vsled pogodbe Hrvatom v peštanskem zboru pomnožiti tudi število poslancev.

Grkom ponujajo mirovno sodišče gledé na njih terjatve od turške strani. Ali Grki nočejo vedeti nič o tem in se toliko bolj oborožujejo za vojsko. Celó stari Garibaldi in njegov sin Menotti hočeta pomagati Grkom z nabranimi laškimi vojaki.

Italijani so hoteli v nedeljo demonstrirati proti Avstriji; vlada je pa demonstracijo prepovedala. Pa take prijaznosti ne pomagajo več; vemo določno, v kakih razmerah živimo z Italijani. In ni jim treba nas spominjati na volka in jagnje v basni, ko se pritožujejo proti našim mejnim utrjevanjem, potem ko nas silijo oni do obrambe. Saj ves svet vé, da mi ne poznamo agresivne politike proti Italiji, proti kateri se ne utrjujemo zadosti ne strategično, ne politično na znotraj.

V Afriki imajo Angleži zopet opraviti z vstaši, kateri so napadli angleški štab in 250 mož, in v nekem mestu so tam doli celó razklicali republiko.

Na Ruskem izhaja 485 časopisov, med temi samo 72 političnih. Malo jih je, to pa za to, ker so bile tiskovne postave dozdej prehude.

Angleška je zeló izgubila v svoji politični veljavi v zadnjih desetletjih. Tudi Irsko prašanje kaže na to pomanjšanje, ko se že drznejo v zedinjenih državah severne Amerike Angleški predlagati, da naj vstvari trdne preuredbe za pomirjenje Ircev. To je političen vdarec!

Domače stvari.

Popis ljudij. Nemci se trudijo na vso moč s podučevanjem in agitovanjem, da bi nobenega rojaka ne izgubili. Oni celo v posebnih opominih nagovarjajo, da naj se zapišejo vsi Slovani in drugi tujci za Nemce, ako tu pa tam občujejo tudi po nemško. Tedaj oni še celó tujce hočejo šteti med svoje, samo da bi se bahali z večim številom Nemcev, in da bi potem še brezobzirniše in krivičniše gospodovali nad nami. Slovani in Slovinci pa ne hrepené po tujcih, ampak želé samo, da se prištejejo svoji k svojim. Kakor se potegujemo povsod samo za pravičnost in poštenost, takó vpisujemo se tudi pošteno za Slovence vsi, ki nas je rodila slovenska mati. Drugače smo ne-

pošteni proti sebi in proti vsemu narodu. Pogum za pravico, vsak domačinec pokaži se Slovence s svojo družino vred. Lahki nam gotovo nobenega svojca ne privoščijo za našega; zakaj bi se jim samo mi, v Gorici in Trstu, ponujali in izdajali?

Čitalnična podružnica ustanovljena. V nedeljo sv. Štefana dan se je zbralo v Goriški čitalnici lepo število raznih rokodelcev, ki so se vpisali v to novo društvo, ki šteje zdaj že nad štirideset udov. Gospodarnik bralnici je bil z veliko večino izvolyen g. Jušt Vuga, za veselilni odsek pa g. Tone Ferfila, Karol Makuc, Jakob Oblak in Janez Kotnik. Novega leta dan bode bralnica odprta v doljih prostorih čitalnice. Naročeni so za zdaj sledeči časopisi: „Slov. Narod“, „Novice“, „Ljubljanski Zvon“, „Edinost“ „Soča“. Praktischer Maschinen - Constructeur, koristen list za naše rokodelce, in knjige sv. Mohora. Slovinci nižega stauu v Gorici! ne zamudite tako lepe prilike. Vpišite se v to društvo, ker boste za mali znesek brali mnogovrstne novine, in se vdeleževali koristnih in kratkočasnih narodnih zabav.

Gospodar.

V Goriški čitalnici se bodo 5. januarja t. l. ob 6. uri zvečer prodajali po dražbi časopisi, naročeni za tekoče leto.

Za božične praznike so imeli goriški stacunarji dobre dneve. S kmetov privrelo je zadnje dni veliko ljudi v mesto nakupovat. Videlo se je pa tudi, da je mnogo tuje, zlasti nemške gospode čez zimo v Gorici. Nemških gospá videl si povsod pri nakupovanji. Tudi božična drevesa na starem trgu so kazala, da prodajalci čutijo nemške rodbine v mestu. Nemci namreč imajo sami to navado, da smrečne ali sorodne vrhove ali mlada drevesca lepitičijo za Božič. Italijani napravljajo jaslica za ta sveti dan.

Velika cerkev bila je na Sveti večer o polnoči nenavadno polna, ravno takó posej na oba praznika. V naši prestolnici že od nekajdaj pojejo za te praznike prelepo pastoralno mašo, in je v primeru z drugimi prilikami zares vredno, poslušati jo. Človeku se vtisne za vselej, in mu je vedno nova, ko jo zopet sliši. Za „Zornice“ pa pojejo po goriških cerkvah slovenske pesmi; ali tu bi bilo želeči v obče boljših pevcev in odbranih novejših slovenskih pesmic. Menimo, da že vsaka kranjska, če ne tudi primorska vas ima boljše pesmi in pevce nego Gorica pri slovenskih „Zornicah.“ V tem obziru imamo tu vse staro in prestaro. V veliki cerkvi smo slišali tudi slovensko pridigo, katero bi ne priporočali za vzgled ne po zunanji razpravi (ne gledé na obseg), ne po pravilnosti jezika. Prepričani smo, da slovenske pobožne duše se po takih slovenskih govornikih nikakor ne navdušijo in pridobé za sveto besedo, ako niso že prej navdušene. Tudi „Sveto“ se sicer poje sveto, ali Očenaš morajo Slovinci tudi pri takih edinih prilikah s Pater noster začeti in doslednje nadaljevati ali pa na tihoma moliti, kakor ravno znajo.

Solnce mrkne danes, v petek okoli 3 popoldne.

Poročilo deželnega odbora deželnemu zboru pokrčene grofije Goriške in Gradiške o tem, kar je opravljal od konca zadnje dobe do 15. maja 1880 — nam je ravno došlo vseskozi v slovenskem jeziku. Tako imamo zdaj v rokah po tem poročilu in po zapisniku iz deželnega zbora vse letošnje delovanje deželnega zastopništva — mnogo vredne tvarine, na katero se bomo ozirali ob raznih prilikah.

„Slavjanski Almanah“, drugi letnik, je bil pred 6 meseci na Dunaji zasežen v 1400 odtisih zaradi maloruskega oddelka, ki je obsejal spis: „Političko-socijalni dumki v novih pisnjah ukrajinskago naroda“. Izdatelj g. Radivoj Poznik bil je dejan v zatožni stan, in še le te dni je bila ustavljena preiskava proti njemu. Škoda je razmerno občutljiva v gmotnem in še hujša v duševnem obziru, ker je imel ta Almanah, kakor smo slišali, letos mnogo odbrane tvarine iz deseterih slovanskih jezikov.

Kresa prvi snopič nam je v lični obleki že došel. Prazno je bilo naše upanje za združenje. Gradiiva ima 1. zvezek raznovrstnega in vrednega. Ko bomo imeli tudi „Ljubljanski Zvon“ v rokah, utegnemo lista primerjati. Mislimo pa že zdaj, da gg. učitelji raznih zavodov ne bodo imeli povodov prepovedati novega berila, katero se nam takó obilo in z ugodni mi pogoji obeta z novim letom.

Popotnik, list za šolo in dom, izhaja v Celji 10. in 25. dan vsacega meseca in velja za celo 3 gl. za pol leta 1.50 gl. — dovršil je svoje prvo leto. Pod istimi pogoji izhajal bo tudi zanaprej, in se pošilja naročnina založniku g. prof. Žolgarju v Celje. Iz bogatega kazala je razvidno, da list prinaša znanstvene stvari, razne spise, pesni učno tvarino za šolo, narodne pripovedke, dopise, životopise, slovstvo, ukaze in šolske novice, druge stvari, učiteljska zborovanja, priloge in naznanila. Kolikor smo razvideli iz zadnje številke, je list pisan v pravilni slovenščini in po tvarini odgojevalcem mladine priporočila vreden. Ako pomislimo, da je mnogo tvarine še treba na prvo razpravljati v slovenskem jeziku tudi v odboru učitelje-

vanja, in ako so učitelji po lastnih skušnjah prepričani o dolgi in težavni poti, katera dovede do pravičnega in razmerno hitrega mehanizma v domačem govoru za raznotere predmete, — potem ne bodo zamujevali podpirati svojih lastnih listov, če tudi izhajajo v oddaljenih pokrajnah. Zarad tega naj Popotnik spremlja tudi naše učitelje v domačo „Solo“ „Sola“ pa naj se čedalje trudi, da uvedejo kot vredno prijateljico tudi štajerski „popotniki“ za mirni domači poduk.

Povozil je vtorek nek žid ženq iz Solkana, ko mu je bil na Travniku konj zdirjal. Žena je ranjena na glavi in na več mestih. Judu pa se ni nič zgodilo, in je bil bolj srečen nego izveden v sukanji konja. Gosposka ga pa nauči morda tudi to.

Slovenski jezik pri tržaški trgovinski sodniji ni imel veljave, ko se ji je slovenska tožba izročila; tržaška deželna sodnija pa je postavno dala tudi slovenski tožbi veljavo. Dober začetek!

Delalsko podporno društvo v Trstu je imelo v nedeljo svoj redni zbor, v katerem je bil izvoljen nov predsednik g. Nabergoj.

Svečar g. Bader v Gorici izdeluje prave voščene sveče, kakor je iz denašnjega oznanila razvidno pod nadzorstvom nadškofjskega ordinarijata v Gorici. Kakor smo že letos omenjali, bil je na mnogih razstavah oslavljen zaradi izvrstnih svojih izdelkov. Zato ga tudi mi še posebe priporočamo slavnim cerkvenim oskrbuštvom.

Iz Celovca poročajo, da je knezo-škof dr. Wiery vsled prevezanja neke rane na nogi takó nevarno zbolel, da se bojé za njegovo življenje. 28. t. m. so ga prevideli s svetimi zakramenti za umirajočé; bati se je najhujšega. Danes izvedamo, da je 29. dec. v Gospodu zaspal.

Iz Dutovlj na Krasu nam poročajo o tatovih sledeče: Pred 1 mesecem je bila okradena mala cerkvice v bližnji vasi, v Krepeljah. Tatovi so vlomili železa pri oknih in odnesli vse, kar jim je bilo prav. 19. t. m. pa so se prikratili pozno v noč 3 klateži eno vas naprej, namreč v Dutovlje.

Fantje pa so jih zapoznali, ker je eden iz Dutovlj, drugi iz Krepelj in tretji Ipavec; vsi 3 pa stanujejo v Trstu, in sta bila 2 že zaprta zaradi tatvine. Fantje so vaščanom naznanili, da so tatje v vasi, in res jih bivsi župan, g. Ivan Vrabec kraj vasi pričaka ob svojem poslopji. Tatje se mu približajo, on pa z revolverjem po njih, ki so bili vsi oboroženi. Enega je obstrelil na rami, drugega v stegno in tretjega v prsni. Ta je padel, in so ga odnesli v tržaško bolnišnico. Tako so se vaščani rešili hudih tatov in imenovanemu gospodu se imajo zahvaliti, če se bodo klateži jali zanaprej pred svinčeno kroglo na Krasu.

Poslanica.

P. n. prijateljem in znancem!

Z mojim presrčnim voščilom k novemu letu družim prepozižno prošnjo za daljnjo ohranitev Vaše blage naklonjenosti, in sem vedno hvaležno udani

ALOJZIJ SORČ, c. k. poštar.

Bovec, 28. dec. 1880.

Dunajska borza.

	30 decembra
Enotni drž. dolg v bankovcih	73 gl. 05 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74 „ — „
Zlata renta	87 „ — „
1860 drž. posojilo	131 „ — „
Akcije narodne banke	827 „ — „
Kreditne akcije	288 „ 70 „
London	117 „ 70 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 37 „
C. kr. cekini	5 „ 59 „
Državne marke	58 „ 15 „

Epilepsija.

Božjast, krče, tudi v prav hudih primerih, ozdravljam jaz v najkrajšem času po semo meni lastni in vedno uspešni metodi tudi pismeno. Specijalni zdravnik dr. Helmsen v Berlinu N. W. Louisen-Strasse 32. Na stotine že ozdravil.

Oznanilo.

V tem ko si dovoljujemo slavno občinstvo opozoriti, da smo v Dalmaciji in sicer na otokih šebeniških in na Oger-skem in v Istriji osebno nakupili velike posode nepokvarjenega vina letošnjega pridelka; spoznavamo ob enem za dobro priobčenje potrjenega spričevala od strani tukajšnjega slavnega municipija z namenom, da uničimo krivično obrekovanje, katero so nekateri zatrosili v našo škodo, da bi takó slavno občinstvo krivo sodilo o napokvarjenih naših vinih.

Bratje Bolaffio.

Spričevalo.

Na prošnjo gospodov bratov Bolaffio iz Gorice, kupcev z vini na veliko potrjujemo, da smo njih vinske zaloge pogostoma preiskavali in poskušavali prejšnja leta, kakor tudi letos in sicer meseca novembra, in da smo našli vselej prava narurna vina, in nikoli nismo imeli povodov za preiskovanje zaradi kakoršnega si bodi popačevanja.

Goriški municipij, 14. decembra 1880.
L. S. Župan Deperis, l. r.

Razglas.

Vsled denšnjega sklepa glavnega odbora se razpisuje služba tajnika pri tukajšnjem c. kr. kmetijskem društvu.

Po §. 32 društvenih pravil ima tajnik spisovati zapisnike občnih zborov, odborovih sej in sej odborovih odsekov, sestavljati in vredovati društveni list v italijanskem jeziku in statistiko letnih pridelkov; izvrševati ukaze, katere mu nalaga glavni odbor, in slednjič je odgovoren za red v društveni pisarni.

Plača znaša na leto 1200 gold. a. v.; po enoletni poskušnji se služba stalno potrdi.

Prošnje, katerim naj se pridenejo vsa spričevala o zmožnostih in znanji jezikov, kakor tudi dokaz avstrijskega državljanstva, naj se vložé do 15. januarja 1881. podpisanemu predsedništvu.

C. KR. KMETIJSKO DRUŠTVO
v Gorici, 9. decembra 1880.

Podpredsednik

Viljem vitez pl. Ritter

Tajnikov namestnik

Ant. Klobučar, kancelist.

Velika zaloga

vsakovrstnih

oblačil za gospode in gospé,

naj obilniše zbirke, dobrega blaga in krasne izdelave pri

IG. STEINER-JU V GORICI

poleg škofijske palače.

Naznanilo.

Podpisani svečar, odličen na raznih svetovnih razstavah in tudi na najnovejši v Gradcu, priporoča čt. cerkvenim oskrbništvom svoje sveče, sestavljene iz samega voska, kakor so predpisane za službo božjo in se izdelujejo pod nadzorstvom preč. nadškofijske kurije v Gorici.

On tedaj ne more goljufati in utegne s poroštvom priporočati ne samo dobre, kakor drugi svečarji, ampak tudi (kar je najzanimivše in največa dolžnost) tudi prave sveče iz čistega voska; on se odreka vsakemu plačilu, ko bi se kedar koli potrdilo, da bi njegove sveče, prodane za voščene in kakor take zaručenjene, vendar imele kako drugo primes.

Njegove sveče ne kapljajo, goré mirno in zgoré počasu.

Cena jim je 2.50 za kilo, enako 1.40 gl. za dunajski funt, in je čas nakup plačati v enem letu brez obresti.

In da nakup slav. oskrbništvom polajšamo, razpošiljamo pri nas kupljene sveče brezplačno gledé na davek in vožnino do najbližnje železniške postaje, luke ali pošte.

Vsak čas je preskrbljen z veliko zalogo ne samo takih sveč, ampak tudi torč s 4 ali 1 stenjem (tohtom), velikonočnih, slikanih sveč itd., itd., vsake veličine in debeline. On misli torej, da je kos tekrovati na vsako stran z vsakim zunanjim in domačim svečarjem.

Tudi ima veliko zalogo sveč, torč itd. itd. nižih vrst, to je sottana, po 2.20 gl. in III. vrste po 1.80 gl. kilo, s pogoji, kakor zgoraj.

Prosim po takem sl. oskrbništvu vzeti na znanje moje poroštvu o pravem blagu, o vrednih cenah in najugodnejših pogojih.

S posebnim spoštovanjem se podpiše
prevdani

Alojzij Bader

v Gorici, semeniška ulica šte. 24.

Francosko žganje s soljo

(Eaux de vie de France) Franzbranntwein mit Salz
napravil pod nadzorstvom po izvornem predpisu
iznajdnika Viljema Lee-ja
G. CRISTOFOLLETTI.

To zdravilo, katero sem jaz napravil, pomaga brž, prej kot katero drugo, proti zunanjemu in notranjemu vnetju, opeklinam in speklinam, proti novim napadom, neduhi, rakom, dristi, natoku krvi v glavo, za obvarovanje zobov, proti otiski, dissenteriji, bolečinam, ne obrazu, v ušesih, v glavi, zlati žili, mrzlici, ozebkom, putiki, neprebavnosti, bolečinam na jetrih, na očeh, zastarelim ranam, vpičenju osnemu in mušičnemu, skrnjaku, kurdeju, žovam in omotici.

Veliko spričeval imamo, ki potrjujejo moč tega izvrstnega zdravila.

V 70. letu svoje starosti sem si popolnem ozdravil prste na rokah s francoskim žganjem in soljo.

G. Senitsky, c. k. finančni komisar l. r.

Z Vašim francoskim žganjem s soljo sem dosegel najboljše vspehe, za katere se Vam neskočno zahvaljujem.

Alojz Klobučar, župnik in dekan v pokoji.

Prodaja se v izvornih boteljkah po 40 kr. samo pri G. Cristofolletti-ju, lekarju in c. k. dvornem priskrbniku v Gorici na Travniku 14.

Opomba. Knjižnico iznajdnika V. Lee-ja, kateri podčtuje, kako se rabi izvrstni domači lek, dodajamo brezplačno.

VABILO NA NAROČBO.

KRES.

LEPOSLOVNI IN ZNANSTVEN LIST.

Sodelovanjem g. prof. dr. Greg. Kreka in g. župnika Dav. Trstenjaka, ureduje dr. Jakob Sket, c. k. gimn. profesor v Celovci.

Tiska, izdaja in založuje tiskarna družbe sv. Mohora.

Velja na leto 4 gl., na pol leta 2 gl., in se tudi lahko po zvezkih à 40 kr. v knjigarnah kupuje.

Perva številka, ki v kratkem na svetlo pride, prinese iz spretnih peres sledeče članke:

1. V dan 1. januarja 1881 (pesen). — 2. Pomladanski vetrovi. (Povest iz časov francoskih vojsk)

— 3. Roka in serce. (Novela). — 4. Zdravniški poskus. (Humoreska). — 5. Popotne opazke. — 6. Povstanek godbe in njeno delovanje na ljudi in živali. — 7. Narodno blago. — 8. Dr. Ljudevit Gaj in ilirska ideja. — 9. Doneski k filozofičnej terminologiji. — 10. Kres. — 11. Zgodovinske črtice v nekdanji provinciji: Windischgraz. — 12. Drobnosti in dopisi.

Naročnina se naj pošilja na založništvo in opravništvo Kresovo, to je tiskarnici družbe sv. Mohora.
Uredništvo in založništvo.

Marijacetjske kaplje - za želodec

izvrsten pripomoček zoper vse želodečne bolezni

posebno pa se spouša pri netočnosti, želodečni slabosti, slabodišečem dihu, kedar človeka napenja, mu kislo podaja, kedar ga grize ali vjeda, pri želodečnem kataru, zgagi ali rezalci, če se nareja pesek ali kaša, pri preobilnosti slin, zlatenci, pri studu in metanji, glavobolu, prihajajočem od želodca, želodečnem krču, pri zaprtem životu, prenasitenosti bodi z jedmi ali pijačami, pri glitah, vrančnih, jeternih ali hemoroidalnih bolestitih.

Vsaka steklenica stane s podukom o rabi 35 kr.

Glavna zaloga za Gorico pri gospodu lekarničarju A. pl. Gironcoli v Gorici, blizu „treh kron“.

Centralna zaloga za razpošiljanje: Apoteke zum heiligen Schutzengel des Carl Brady, Krem-sier. Machren.

ZAVAROVALNO DRUŠTVO

„Avstrijske Fenikse“

NA DUNAJI.

Glavni zastop v Gorici.

Ker sem imenovan za društvenega glavnega pravnika s pravico podpisa za politiške okraje Goriški, Tolminski in Sežanski, prevzel sem danes zastopništvo.

Čast mi je naznaniti to slavnemu občinstvu ter naglašati pri tej priliki zanesljivost, nrvnost in točnost naše zavarovalnice v vseh slučajih, ko se prigodi kaka škoda. „Avstrijska Feniks“ je sicer uže na jako dobrem glasu v deželi, vendar pa naj oznanim, da je v zvezi osmih družtev za obrtniške nevarščine (rizike) v Avstriji, in da je društvu zopet za nadaljnjih 15 let izročeno velikansko zavarovanje vseh sladkornih tovarov tega društva avstrijskega. — Zanašaje se, da me bodo p. n. deželani počastili z mnogimi naročili, obetam od svoje strani, da hočem za to skrbeti, da se bodo po požarih nastale škode vestno, natančno in naglo ugotavljale, katero opravilo je meni izročeno kot zapriseženemu zvedencu — zemljemeru. Ob enem pa sem vsak čas pripravljen postrezati z društvenimi pravili, programi, tarifami in katerimi koli pojasnili in polajšavami, katere ne dopuščajo nobene razumne konkurencije.

V Gorici, 1. dec. 1880.

Ant. mgr. Obizzi,

civilni zemljemerec in glavni opravnik

„Avstrijske Fenikse“

Via Morelli (za mesnicami) št. 22 v lastni hiši.

Okrajni opravniki v Ajdovščini g. Karol Balogh — v Dornbergu g. Ludvik Golja — v Biljah Franjo Franceschin — v Štanjelu g. Ivan Abram, — v Kostanjevici na Krasu g. Anton Trampuš — v Tolminu, Kanalu, v Komnu, Pliskovici, Dutovljah, Nabrežini in Sežani bodo okrajni zastopi v kratkem ustanovljeni.